

Doc 06032

ראש הממשלה

ירושלים, כג' בניסן תשט"ו
15 באפריל 1955

1456/90

מר ז. פלר
רח' ג'ורג' אליוט 4
תל-אביב

יקירי זאב,

קבלתי יקורך מ-3 בח'ז.

קודם כל, אין חשבונך אחי חשבון צדק. אם אתה מחייב את הנשיא בשידורו - מדוע לא תזכיר אותי בשידוריך? ואם אין אתה מזכיר אלא בנאום שבעצרת - ותמורת זה אתה מחייב את ב'ג בנאום הוא - מדוע חצוף לחשבון החובה את שידור הנשיא?

ובכן הזכרתי את השם המפורש של הפלמ"ח לא רק בנאומי בעצרת אלא גם בשידורי לאומה, ודוקא בשידור הזכרתי ביתר הדגשה ולזכות מפעלו העצמי, ולא רק כמקור לכחות התנדבות במלחמת העולם. ואלה היו דברי באותו ענין:

"אוצרות אלה (ז"א אנשי החי"ל והיחידות) של כח אדם והתמחות מקצועית, שנוכשו ע"י פעולה גלויה וטדירה בושות זרה, הצטרפו בפרוץ מלחמת הקוממיות אל הכחות שנתחשלו בכור ארבוץ ההגנה וחטיבת הפלמ"ח מתוך פעולה נסתרת ונדעזה בושות עצמאית. שתי שלוחות אלו בהשתלבן הקימו יחדו את צבא ההצלה והמגן לעצמאות הישראלית."

הדברים נתפורסמו גם באקדמה לאלבום ההתנדבות - אשר אם אינו בידיך, איעצך לרכשו.

ואחרי כל אלה איני מבין מה טענתך אלי או מה משאלתך ממני. אין אני אחראי אלא לנאומים שלי ולנאומי נציגים הסרים למשמעתי. לגופו של ענין, ודאי שיש כל הצדקה לגרוס את הפלמ"ח ככלול בהגנה - רב יתר משיש הצדקה לראות את כל היחידות היהודיות במלחמת העולם השנייה ככלולות בבריגדה. כי ההגנה היא כלל והפלמ"ח פרט, בעוד שהבריגדה היא פרט והיחידות כלל. אבל רבים אינם מקפידים לא לצד זה ולא לצד זה וכשם שיש תרומות על אי הזכרת הפלמ"ח כך יש טענות על הבלעת היחידות, ואין לדבר סוף. לדעתי, הנוחן דעתו על רגישויות אלו ישובה אבל המתעלם מהן לא יגונה ביותר.

שלך,

משה שרת

1456/90
858